

पञ्चवन्तः, पुं. (पञ्चमः वन्तः भागो यत्र ।) नष्ट-
द्रव्यस्य पञ्चमांशदण्डः । यथा,—

“आग्नेनेनापभोगेन नष्टं भावयतोऽन्यथा ।
पञ्चवन्तो दमस्तस्य राज्ञे तेनाविभाविते ॥”
आग्नेनेन रिक्यक्रयादिना । उपभोगेन च
मदीयमिदं द्रव्यं तच्चैवं नष्टमपहृतं वेद्यपि ।
भावं साधनीयं तत् स्वामिना । अतोऽन्यथा
तेन स्वामिना अविभाविते । पञ्चवन्तो नष्ट-
द्रव्यस्य पञ्चमांशो दमो नाशिकेन राज्ञं देयः ।
इति मिताचरा ॥

पञ्चभद्रः, पुं. (पञ्चसु अङ्गभेदेषु भद्रः शुभः
पुण्यितत्वात् ।) पञ्चस्थानेषु पुण्यितोऽन्य-
विशेषः । यथा,—

“पञ्चभद्रस्तु हृतपृष्ठसुखपात्रेषु पुण्यितः ॥”
इति हेमचन्द्रः । पाचनविशेषः । यथा,—
“छिन्नोद्भवापटवारिवाह-
भूनिम्नशुद्धीजनितः कषायः ।
समीरपित्तज्वरजर्जराणां
करोति भद्रं खलु पञ्चभद्रः ॥”
इति शार्ङ्गधरः ॥

पञ्चभूतं, क्ली. पञ्चानां भूतानां चित्तपतेजोमह-
द्भागानां समाहारः । (केचित्तु संज्ञाप्रयुक्तत्वात्
पञ्च च तानि भूतानि चेति कर्मधारयसमास-
माहुस्तत्र तु एकवचनचिन्तनीयम् ।)

अस्योत्पत्तिर्यथा ।

“अभूतस्मादहङ्कारस्त्रिविधः सृष्टिभेदतः ।
वैकारिकादहङ्काराद्देवा वैकारिका दश ॥
दिवाताकैप्रचेतोऽश्विनश्चैन्द्रोऽपिन्द्रमित्रकाः ।
तेजसादिन्द्रियाण्यासंस्तम्भाच्च क्रमयोगतः ।
भूतादिकादहङ्कारात् पञ्चभूतानि जज्ञिरे ॥”

इति शारदायां प्रथमपटलः ॥ * ॥

“सोऽहङ्कारस्त्रिभेदः स्यात् सत्त्वादिगुणयोगतः ।
वैकारः सत्त्विको नाम तेजसो राजसः सृष्टः ॥
भूतादिस्तामसस्ते च पृथक्तत्त्वाद्यवाहजन् ।
वैकारिकादिगाद्याश्च चन्द्रैकैकादश सृष्टाः ॥
इन्द्रियाणामधिष्ठाहदेवास्ते परिकीर्त्तिताः ।
यच्चापरं मनस्तत्त्वं सप्तकल्पविकल्पकम् ॥
तेजसादेव तज्जातमिन्द्रियाणि तथा दश ।
भूतादेः पञ्चतन्मात्राण्यासन् भूतमतः परम् ॥”

इति राघवभट्टकृतम् ॥ * ॥

“शब्दाद्येनामस्यशतस्तेन वायु-
स्ताभ्यां रूपादहरेते रसाश्च ।
अस्माभ्युतेर्गन्धतो भूर्धराद्या
भूताः पञ्च स्युर्गुणोनाः क्रमेण ॥”

इति प्रपञ्चसारे प्रथमपटलः ॥ * ॥

“आकाशाज्जायते वायुर्वायोऽक्षय्यते रविः ।
रवेरुपपद्यते तोयं तोयादुत्पद्यते मही ॥”

(तथा च श्रुतिः ।

“तस्मादेनस्मादाकाशः सम्भूतः । आकाशाद्वायुः
वायोरपिरक्षरापोद्भवाः पृथ्वी समजायत ॥”

एतच्छ्रुत्यवलम्बनेन मनुनापुक्तम् । १ । २० ।
यथा,—

“आदादस्य गुणत्वेवामवाप्नोति परः परः ।
यो यो यावत्तथैषां स स तावद्गुणः स्रुतः ॥”
अत्र कुल्लूकभट्टः ।

“आदादस्याकाशादेर्गुणं शब्दादिकं वायादिः
परः परः प्राप्नोति । एतदेव स्रष्टवति यो यः
इति चेन्न मध्ये यो यो यावतां पूरणो याव-
तियः वतोरियुक् स स द्वितीयादिः द्वितीया
द्विगुणः तृतीयद्विगुणः इत्येवमादिर्मन्वादिभिः
स्रुतः । एतेनैतदुक्तं भवति । आकाशस्य शब्दो
गुणः वायोः शब्दसार्धौ तेजसः शब्दसार्ध-
रूपाणि अपां शब्दसार्धरूपपरसाः भूमेः शब्द-
सार्धरूपपरसगन्वा इति ॥)

तस्य लयप्रकारो यथा,—

“मही संलीयते तोये तोयं संलीयते रवौ ।
रविः संलीयते वायौ वायुर्नभसि लीयते ।
पञ्चतत्त्वाद्भवेत् सृष्टिस्तत्त्वं तत्त्वं विलीयते ॥”

इति ब्रह्मज्ञानतन्त्रनिर्वाणतन्त्रे ॥ * ॥

तदुद्भवाख्यादि यथा,—

“अस्मिन्मांसनखास्त्रैव नाडी त्वं चेति पञ्चमः ।
पृथ्वीपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
मलं मूत्रं तथा शुक्रं क्षीमा शोणितमेव च ।
तोयपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
हृषो निद्रा क्षुधा चैव भान्तिराजस्यमेव च ।
तेजःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
धारणं चालनं चैपः सङ्कोचः प्रसरस्तथा ।
वायुपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
कामक्रोधस्तथा लोभमहा मोहश्च पञ्चमः ।
नभःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥”

इति ब्रह्मज्ञानतन्त्रे प्रथमपटलः ॥ * ॥

पञ्चभूतनक्षत्राणि यथा,—

“घनिष्ठा रेवती ज्येष्ठाशुक्राश्रवणा तथा ।
अभिजिच्चैतारावाहा पृथ्वीतत्त्वमुदाहृतम् ॥
पूर्वाषाढा तथाश्लेषा मूलार्द्रा चैव रोहिणी ।
उत्तरभाद्रपदा तोयं आपस्तत्त्वन्महीरुदम् ॥
भरणी कृत्तिका पुष्यामघा पूर्वा च फल्गुनी ।
पूर्वभाद्रपदा स्वाती तेजस्तत्त्वमिति प्रिये ॥
विशाखोत्तरफल्गुन्यौ हस्ता चित्रा पुनर्वसुः ।
अश्विनी मृगशीर्षा च वायुस्तत्त्वमुदाहृतम् ॥”

इति सूर्यसरोदयः ॥

पञ्चमं, क्ली. मैथुनम् । यथा,—

“भगलिङ्गस्य योगेन मैथुनं यद्वेत् प्रिये ।

तस्य नाम भवेदेव पञ्चमं परिकीर्त्तितम् ॥”

इति समायाचारतन्त्रे द्वितीयपटलः ॥

पञ्चमः, त्रि. पञ्चानां पूरणः । (पूरणे ङट्
ततः नान्तादिति ङट् ।) पाँच इत्यादि
भाषा । इति मेदिनी । (यथा, मनुः ।
८ । १२५ ।

“उपस्यसुदरं जिह्वा हस्तौ पादौ च पञ्चमम् ।
चक्षुर्नासा च कर्णौ च घनं देहस्तथैव च ॥”

रुचिरः । दचः । इति हेमचन्द्रः ॥

पञ्चमः, पुं. पञ्चानां खराणां पूरणः । तन्नी-
कण्ठोत्थितस्वरविशेषः । इत्यमरः ॥ स तु षड्-

जादिसम्भराणां पञ्चमः स्वरः । तस्योत्-
पत्तिर्यथा,—

“वायुः समुन्नतो नाभेरुद्धृतकण्ठमूर्धसु ।

विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्ता पञ्चम उच्यते ॥”

इति तट्टीकार्या भरतः ॥ अपि च ।

“प्राणोऽपानः समानश्च उदानो आन एव च ।

एतेषां समवायेन जायते पञ्चमः स्वरः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥ अस्य जातिः औडवः ।

पञ्चस्वरमिलित इति यावत् । अस्य ङूटतानाः

विंशत्यधिकशतम् १२० प्रत्येकताने चत्वारिंशत्

४० । समुदायेन चतुःसहस्रादशतानि ४०००

ताना भवन्ति । अस्योच्चारणजातिः पिकः ।

उच्चारणस्थानं उरः गलः शिरसः । आकरण-

मते अघरः । अयं विप्रवर्णः । इति शुङ्ग-

तानविवेकलक्षणम् ॥ अस्य रूपं इन्द्ररूप-

गुल्यम् । वर्णः श्यामः । स्थानं क्रौञ्चहीनम् ।

देवता महादेवः । वारो बृहस्पतिः । समय-

श्चतुस्त्रिंशत्पलाधिकाष्टौ घटिकाः । श्रुतय-

स्वरारः चितः रक्ता सन्दीपनी आलापिनी

च । मूर्च्छनास्त्रिः यमलो निर्मलो कोमलो

च । इति नादपुराणम् ॥ * ॥ रागभेदः । इति

मेदिनी ॥ अयं कल्पिनाथमते सोमेश्वरमते च

षड्रागाणां मध्ये तृतीयरागः । सोमेश्वरमते

अस्य गानसमयः शरदृतुः प्रातःकालश्च । कल्पि-

नाथमते अस्य रागिण्यः षट् । यथा, त्रिवेणी

१ स्तम्भतीर्था २ आभीरी ३ कुकभ ४ वरारी

५ सावीरी ६ । सोमेश्वरमते तु विभावा १

भूपाली २ कार्याटी ३ वडहंशिका ४ मालवीः

५ पटमङ्गरी ६ । अस्मिन्नागे गान्धार-

स्वरस्त्रीषः । ऋषभपञ्चमौ स्वरौ लुप्तौ । षड्ज-

स्वरः गृहांशन्धावाः । स च हनूमन्मते भरत-

मते च भैरवरागस्याष्टमपुत्रः । इति सङ्गीत-

शास्त्रम् ॥

पञ्चमकारं, क्ली. (पञ्चलंखनं मकारं तत्त्वं यत्र । मयं

मांसमिवादिषु आदौ मकारस्थितेस्तथात्वम् ।)

मकारपञ्चकम् । पञ्चतत्त्वम् । तत्तु सुद्रामैथुन-

मयमांसमस्त्ररूपम् । यथा,—

“मयं मांसं तथा मत्स्यो सुद्रा मैथुनमेव च ।

पञ्चतत्त्वमिदं देवि । निर्वाणमुक्तिहेतवे ।

मकारपञ्चकं देवि । देवानामपि दुर्लभम् ॥”

इति गुप्तसाधनतन्त्रे ७ पटलः ॥ * ॥

“मदोर्मांश्चेत्तथा मत्स्यैर्मांश्चाभिमैथुनैरपि ।

स्त्रीभिः सार्धं महासाधुरर्चयेद् जगदन्विकाम ॥

अन्यथा च महानिन्दा गीयते पण्डितैः सुरैः ।

कायेन मनसा वाचा तस्मात्तत्त्वपरो भवेत् ॥”

इति कामाख्यातन्त्रे ५ पटलः ॥ * ॥

“या सुरा सर्वकार्येषु कथिता भुवि सुतिदा ।

तस्या नाम भवेदेवि । तीर्थं पात्रं सुदुर्लभम् ॥

शूद्राणां भक्ष्ययोग्यानां यन्मांसं देवनिर्मितम् ।

वेदमन्त्रेण विधिवत् प्रोक्ता सा शुद्धिरुत्तमा ॥

भक्ष्ययोग्याश्च कथिता ये ये मत्स्या वरानने ।

ते रक्षस्य मया प्रोक्ता मीनाः सिद्धिप्रदायकाः ॥